

Τόπος ἔχων λιμνάζοντα ὕδατα πλήρη βδελλῶν. Συνών. *ἀβδέλλοτὸςπος*. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων.

ἀβδέλλι τό, ἀμάρτ. *ἀβδέλλ'* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *ἀβιδέλλι* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *βιδέλλι* Παξ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. *βδέλλιον* τὸ δηλοῦν εἶδος φυτοῦ. Τὸ *ἀβιδέλλι* κατ' ἀνάπτ. τοῦ *ε* μεταξὺ δύο συμφ. Πβ. καὶ *καπνός-καπινός* κττ.

1) Βδέλλα Στερελλ. (Αἰτωλ.): Φρ. *Μ' ἔχ' πιασμένον τ' ἀβδέλλ'* (εἶμαι ὠργισμένος). 2) Μικρὸς καὶ μήπω ὠριμάσας λοβὸς φασηόλου (ἐκ τῆς ὁμοιότητος τοῦ σχήματος) Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Ἐδμάης καὶ μάζωξες ὅλα τ' ἀβιδέλλι κα' ἤφερές μου τα νὰ τὰ μαερέψω* (ἐπήγες καὶ ἐμάζεψες κτλ.) 3) Σιδηροῦν ἔλασμα πρὸς σύνδεσιν ξυλίνων πραγμάτων Παξ. Συνών. *ἀβδέλλα 1 β*.

ἀβδελλιᾶζω, *βδελλιᾶζω* Πελοπν. (Λάστ.) Πόντ. (Οἶν.) Σέρφ. κ. ἄ. *ἀβδελλιᾶζω* Ζάκ. Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λακων. Μαζαίικ.) κ. ἄ. *βδιλλιᾶζω* Ἡπ. *ἀβδιλλιᾶζω* Ἡπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν.) κ. ἄ. *βιδελλιᾶζω* Κέρκ. Παξ. *ἐβδελλιᾶζω* Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) Μέσ. *ἀβδελλιᾶζομαι* Πελοπν. (Σουδεν.) *ἀβδελ-λιᾶζομαι* Κύπρ. *βδελλᾶζομαι* Πόντ. (Οἶν.) *ἐβδελλᾶζομαι* Πόντ. (Οἶν.) *ἐβδελλᾶζομαι* Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀβδέλλα*. Τὸ *ε* τοῦ τύπ. *ἐβδέλλιᾶζω* μετεφέρθη εἰς τὸν ἐνεστ. ἐκ τῆς αὐξήσ. τῶν παρωχημένων χρόν.

1) Ἀμτβ. ἀποκτῶ βδέλλας, ἀναπτύσσονται ἐν ἐμοὶ βδέλλαι ἢ ἄλλοι μικροὶ σκώληκες ὅμοιοι πρὸς βδέλλας, συνήθως ἐπὶ τελματωδῶν τόπων καὶ λιμναζόντων ἢ ἀκινητούντων ἐν γένει ὑδάτων Ἡπ. Κέρκ. Παξ. κ. ἄ.: *Τὸ νερό ἐβιδέλλιωσε μέσα 'ς τὴν καπάσα* (πίθον) Παξ. β) Ἐνεργ. καὶ μέσ. δέχομαι βδέλλας εἰς τὸ στόμα, ἐπὶ τῶν ζώων, ἄτινα, ἐνῶ πίνουν, εἰσάγουν μετὰ τοῦ ὕδατος καὶ βδέλλας, αἱ ὁποῖαι προσκολλώμεναι εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ στόματος καὶ τοῦ λαιμοῦ ἀπορροφοῦν τὸ αἷμα καὶ προξενοῦν τὴν ἐξασθένησιν αὐτῶν Κύπρ. Σέρφ. κ. ἄ.: *Βδελλιᾶζουν οἱ σισύλλοι Σέρφ. Βδελλιασμένος σισύλλος αὐτόθ.* Ἡ βρύσι ποῦ πότιζεν τοὺς κουέλ-λους τον εἶδεν ἀβδέλ-λες τὸ' ἀβδελλιᾶστηκαν (κούελ-λος = πρόβατον) Κύπρ. Ὁ ἄπ-παρός του ἐν' ἀβδελ-λιασμένος (ἄπ-παρος = ἵππος) αὐτόθ. Συνών. *ἀβδέλλω 1*. 2) Ἐνεργ. καὶ μέσ. προσβάλλομαι ὑπὸ τοῦ νοσήματος τῆς βδέλλας, ἐπὶ τῶν χορτοφάγων ζώων, εἰς τῶν ὁποίων τὸ ἥπαρ γεννῶνται σκώληκες ὅμοιοι πρὸς βδέλλας Ἡπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν.) Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λακων. Λάστ. Μαζαίικ. Σουδεν.) κ. ἄ.: *Τὰ βόδια-τὰ πρόβατα ἀβδέλλιωσαν Ζαγόρ. Ἰωάνν. Μαζαίικ. Ἀβδελλιᾶζονται τὰ πρόβατα Σουδεν. Ἀβδελλιασμένο ζῶ Κρήτ. || Παροιμ. Ἀπὸ τοῦν κακὸ τσουμπάνου βδέλλιωσαν τὰ πρόβατα* (ἐπὶ κακῆς διοικήσεως, ἢ ὁποῖα γίνεται πρόξενος πλείστων ἀτοπημάτων) Ἡπ. Συνών. *κλαπατισιάζω*. Μετοχ. *ἀβδελλιασμένος* μεταφ. καχεκτικός, κάτισχνος (ὥσάν νὰ εἶναι προσβεβλημένος ὑπὸ τοῦ νοσήματος τῆς βδέλλας) Ζάκ. Πελοπν. (Σουδεν.) κ. ἄ.: *Ἀβδελλιασμένος ἄνθρωπος Σουδεν. Συνών. ἀβδελλιᾶρις 2*. 3) Μετβ. θέτω βδέλλας πρὸς ἀπομύζησιν αἵματος, ἀφαιμάσσω διὰ βδελλῶν Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) Πβ. μεταγν. *βδέλλιζω*.

ἀβδελλιᾶρις ἐπίθ. Κρήτ. κ. ἄ. Οὐδ. *ἀβδελλιᾶρικο* Κρήτ. Πελοπν. (Μαζαίικ. Σουδεν.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀβδέλλα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ιᾶρις*.

1) Ὁ προσβεβλημένος ὑπὸ τοῦ νοσήματος τῆς βδέλλας, ἢ ὁποῖα εἰσερχομένη εἰς τὸ στόμα τοῦ ζώου μετὰ τοῦ πινομένου ὕδατος καὶ προσκολλωμένη ὑπὸ τὴν γλῶσσαν ἢ ἀλλαχοῦ τοῦ στόματος ἀπορροφᾷ τὸ αἷμα καὶ προξενεῖ ἐξασθένησιν αὐτοῦ, ἢ τῆς διστομίτιδος, νοσήματος τοῦ ἥπατος ἔνεκα τῆς ἐν αὐτῷ γεννήσεως σκωλήκων ὁμοίων πρὸς τὴν βδέλλαν Κρήτ. Πελοπν. (Μαζαίικ.) κ. ἄ.: *Κατοίκα ἀβδελλιᾶρα Κρήτ. Βόδι-πρόβατο ἀβδελλιᾶρικο αὐτόθ.* 2) Μεταφ. ἰσχνός, καχεκτικός (ὥσει προσβεβλημένος τὸ ἥπαρ ὑπὸ βδέλλας) Κρήτ. Πελοπν. (Σουδεν.) κ. ἄ.: *Ἀβδελλιᾶρικο παιδί Σουδεν. Συνών. ἀβδέλλι-ασμένος* (δι' ὃ ἰδ. *ἀβδέλλιᾶζω 2*).

Οὐσ. ὑπὸ τὸν τύπον *Ἀβδελλιᾶρικά* τοπων. Κάρε.

ἀβδελλίασμα τό, Ἡπ. (Ἰωάνν.) Θράκ. Κεφαλλ. Παξ. Πελοπν. (Μαζαίικ. κ. ἄ.) *βιδέλλιασμα* Κέρκ. *ἐβδέλλιασμα* Πόντ. (Κερασ.) *ἐβδέλλᾶγμαν* Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀβδέλλιᾶζω*.

1) Ἡ ἀπόκτησις βδελλῶν, συνήθως ἐπὶ τελματωδῶν ἢ στασίμων ὑδάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναπτύσσονται σκώληκες ὅμοιοι πρὸς βδέλλας Κέρκ. Παξ. β) Ἡ εἰσδοδος εἰς τὸ στόμα ζώου βδέλλας μετὰ τοῦ πινομένου ὕδατος Θράκ. 2) Ἡ νόσος διστομίτις τῶν χορτοφάγων ζώων, ἐν τῷ ἥπατι τῶν ὁποίων γεννῶνται μικροὶ σκώληκες ὅμοιοι πρὸς βδέλλας Ἡπ. (Ἰωάνν.) Κέρκ. Πελοπν. (Μαζαίικ. κ. ἄ.): *Τὸν κριάρ' ἔπαθι ἀβδέλλιασμα Ἰωάνν. Συνών. ἀβδέλλα 2 β*. 3) Ἡ διὰ τῶν βδελλῶν ἀφαίμαξις Πόντ. (Κερασ.)

ἀβδελλίστρα ἡ, Δαρδαν. Θράκ. *ἀβδιλλίστρα* Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ.) *βδιλλίστρα* Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Μάδυτ.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. ρ. *βδέλλιζω*.

Ἡ θέσις τοῦ δῆγματος τῆς βδέλλας διακρινομένη διὰ τῆς προξενουμένης εἰς τὸ δέρμα μικρᾶς ἀμυχῆς ἐνθ' ἄν.: *Ἐβαλα ἀβδέλλες κι ἀκόμα ἡ ἀβδελλίστρα φαίνεται Δαρδαν.*

ἀβδελλίτσα ἡ, ἀμάρτ. *ἀβδιλλίτσα* Ἡπ. (Ἀρτ. Ἰωάνν. Κόνιτς. κ. ἄ.) *ἀρδιλλίτσα* Ἡπ. (Κόνιτς.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀβδέλλα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ίτσα*. Ὁ τύπ. *ἀρδιλλίτσα* κατὰ μετὰθ. φθόγγ. καὶ ἀποβολὴν τοῦ β ἐκ τοῦ **ἀβδιρλίτσα*, τοῦ ρ ἀναπτυχθέντος διὰ τὸ ἐπόμενον ὑγρόν. Πβ. ΦΚουκουλ. ἐν Ἀθηνᾶ 29 (1917) Λεξικογρ. Ἀρχ. 83 κέξ.

1) Παιδιά, καθ' ἣν οἱ παῖκται τασσόμενοι εἰς γραμμὴν κατὰ παραγωγὴν καὶ εἰς ὠρισμένην ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων κύπτουν στηριζόμενοι διὰ τῶν χειρῶν ἐπὶ τῶν γονάτων, ὁ δὲ πρῶτος ὑπερπηδῶν κατὰ σειρὰν ὅλους τάσσεται εἰς τὸ τέλος διὰ νὰ ὑπερπηδηθῇ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν ἄλλων καὶ οὕτω καθέξης (ἡ ὀνομασία ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῆς διαγραφομένης γραμμῆς τοῦ ὑπερπηδῶντος πρὸς τὴν τῆς κινουμένης βδέλλας) Ἡπ. (Κόνιτς.) Συνών. *ἀβγάτισμα 3*, *ἀβγατιστό* (δι' ὃ ἰδ. *ἀβγατιστός 1 γ*), *βαρελλάκια*, *μακροπόταμος*, *σκαμνάκια*. 2) Παιδιά, καθ' ἣν εἰς ἐκ τῆς ομάδος τῶν παικτῶν ὀριζόμενος διὰ κλήρου κύπτει στηρίζων τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν γονάτων, ὥστε τὸ σῶμα νὰ λάβῃ θέσιν ὀριζοντίαν, οἱ δὲ λοιποὶ τοποθετοῦντες ἀντικείμενόν τι ἐπὶ τῆς ράχεως ὑπερπηδοῦν θίγοντες μὲν τοῦτο διὰ τῶν χειρῶν, προσέχοντες δὲ νὰ μὴ τὸ καταρρίψουν ἐν τῇ ὑπερπηδήσει. Τὸ ὕψος τοῦ κύπτοντος ἐκάστοτε αὐξάνεται διὰ μικρᾶς ὑπανεγέρσεως μεταβαλλομένης οὕτω τῆς ὀριζοντίας θέσεως μέχρι ὠρισμένου ἀριθμοῦ